Európsky parlament
2024-2029

PRIJATÉ TEXTY

P10_TA(2026)0015

Riešenie beztrestnosti prostredníctvom sankcií EÚ vrátane globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv (tzv. Magnitského akt EÚ)

Uznesenie Európskeho parlamentu z 21. januára 2026 o riešení beztrestnosti prostredníctvom sankcií EÚ vrátane globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv (tzv. Magnitského zákona EÚ) (2025/2049(INI))

Európsky parlament,

– so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv z 10. decembra 1948,

– so zreteľom na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 4. novembra 1950,

– so zreteľom na Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach zo 16. decembra 1966,

– so zreteľom na Dohovor OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu z 10. decembra 1984,

– so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“), najmä na jej článok 2, článok 3 ods. 5, články 21, 23, 29 a článok 31 ods. 2,

– so zreteľom na článok 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), ktorý sa týka prijímania reštriktívnych opatrení voči fyzickým alebo právnickým osobám a skupinám alebo neštátnym subjektom,

– so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie,

– so zreteľom na vyhlásenie č. 25 pripojené k Lisabonskej zmluve, ktoré sa týka potreby chrániť a dodržiavať práva na riadny proces jednotlivcov alebo subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia EÚ alebo opatrenia EÚ na boj proti terorizmu,

– so zreteľom na svoje uznesenia o porušovaní ľudských práv, demokracie a zásad právneho štátu (označované ako uznesenia o naliehavých otázkach) prijaté v súlade s článkom 150 rokovacieho poriadku,

– so zreteľom na rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/1999[1] a nariadenie Rady (EÚ) 2020/1998[2] zo 7. decembra 2020 o reštriktívnych opatreniach proti závažnému porušovaniu a zneužívaniu ľudských práv,

– so zreteľom na vykonávacie nariadenia Rady (EÚ) 2021/371 z 2. marca 2021[3], (EÚ) 2021/478 z 22. marca 2021[4] a (EÚ) 2025/1111 z 28. mája 2025[5], ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) 2020/1998 o reštriktívnych opatreniach proti závažnému porušovaniu a zneužívaniu ľudských práv,

– so zreteľom na rozhodnutia Rady, ktorými sa mení rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/1999 vrátane rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/372 z 2. marca 2021[6], (SZBP) 2021/481 z 22. marca 2021[7], (SZBP) 2021/2197 z 13. decembra 2021[8], (SZBP) 2023/1504 z 20. júla 2023[9], (SZBP) 2023/1716 z 8. septembra 2023[10], (SZBP) 2024/1025 zo 4. apríla 2024[11], (SZBP) 2024/1074 zo 4. apríla 2024[12], (SZBP) 2024/1175 z 19. apríla 2024[13], (SZBP) 2024/1967 z 15. júla 2024[14], (SZBP)

---

1 Ú. v. EÚ L 410I, 7.12.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1999/oj.
2 Ú. v. EÚ L 410I, 7.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1998/oj.
3 Ú. v. EÚ L 71I, 2.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/371/oj.
4 Ú. v. EÚ L 99I, 22.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/478/oj.
5 Ú. v. EÚ L, 2025/1111, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1111/oj.
6 Ú. v. EÚ L 71I, 2.3.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/372/oj.
7 Ú. v. EÚ L 99I, 22.3.2021, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/481/oj.
8 Ú. v. EÚ L 445I, 13.12.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/2197/oj.
9 Ú. v. EÚ L 183I, 20.7.2023, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1504/oj.
10 Ú. v. EÚ L 221I, 8.9.2023, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1716/oj.
11 Ú. v. EÚ L, 2024/1025, 5.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1025/oj.
12 Ú. v. EÚ L, 2024/1074, 12.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1074/oj.
13 Ú. v. EÚ L, 2024/1175, 19.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1175/oj.
14 Ú. v. EÚ L, 2024/1967, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1967/oj.

2024/3004 z 2. decembra 2024[15], (SZBP) 2025/346 z 18. februára 2025[16] a (SZBP) 2025/1110 z 27. mája 2025[17],

– so zreteľom na svoje uznesenie z 8. júla 2021 o globálnom sankčnom režime EÚ v oblasti ľudských práv (Magnitského akt EÚ)[18] a na svoje uznesenie z 2. apríla 2025 o ľudských právach a demokracii vo svete a politike Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2024[19],

– so zreteľom na závery Rady z 18. novembra 2020 o akčnom pláne EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024, ktorý bol obnovený do roku 2027,

– so zreteľom na rozhodnutie Rady (SZBP) 2023/2721 zo 4. decembra 2023, ktorým sa mení rozhodnutie (SZBP) 2020/1999 o reštriktívnych opatreniach proti závažnému porušovaniu a zneužívaniu ľudských práv[20], ktorým sa predĺžil globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv (Magnitského zákon EÚ) o tri roky, a to do 8. decembra 2026,

– zo zreteľom na článok 55 rokovacieho poriadku,

– so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A10-0266/2025),

A. keďže v článku 21 Zmluvy o EÚ sa ustanovuje, že činnosť Únie sa riadi zásadami demokracie, právneho štátu, univerzálnosti a nedeliteľnosti ľudských práv a základných hodnôt, zachovávaním ľudskej dôstojnosti, rovnosti a solidarity a dodržiavaním zásad Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného práva;

B. keďže globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ prijatý v decembri 2020 umožňuje EÚ uložiť reštriktívne opatrenia voči jednotlivcom a subjektom zodpovedným za závažné porušovanie ľudských práv na celom svete; keďže niektoré členské štáty EÚ prijali svoje vlastné vnútroštátne právne predpisy podobné Magnitského zákonu, ktoré sú dôležitými nástrojmi na doplnenie sankcií EÚ; keďže USA, Kanada, Spojené kráľovstvo, Austrália a ďalšie podobne zmýšľajúce krajiny prijali podobné sankčné režimy; keďže spolupráca a koordinácia medzi podobne

---

15 Ú. v. EÚ L, 2024/3004, 3.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3004/oj.
16 Ú. v. EÚ L, 2025/346, 19.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/346/oj.
17 Ú. v. EÚ L, 2025/1110, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1110/oj.
18 Ú. v. EÚ C 99, 1.3.2022, s. 152.
19 Ú. v. EÚ C, C/2025/4390, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
20 Ú. v. EÚ L, 2023/2721, 5.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2721/oj.

zmýšľajúcimi krajinami v oblasti sankcií zvyšuje ich účinnosť;

C. keďže Európsky súd pre ľudské práva v jednomyseľnom rozhodnutí siedmich sudcov vo veci Magnitský a iní/Rusko (podania č. 32631/09 a 53799/12) 27. augusta 2019 rozhodol, že Rusko je zodpovedné za smrť Sergeja Magnitského vo väzení a že bol vystavený zámerným aktom násilia, ktoré predstavovali neľudské a ponižujúce zaobchádzanie; keďže napriek vyšetrovaniam jeho zaistenia, mučenia, nezákonného posmrtného stíhania a smrti nikto neniesol trestnú zodpovednosť;

D. keďže Európsky parlament vo svojom uznesení z 8. júla 2021 o globálnom sankčnom režime EÚ v oblasti ľudských práv (Magnitského akt EÚ) uvítal prijatie sankčného režimu ako zásadného dodatku k súboru nástrojov EÚ v oblasti ľudských práv a zahraničnej politiky;

E. keďže globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ sa vzťahuje na širokú škálu porušovania ľudských práv a osoby a subjekty uvedené na zozname môžu zahŕňať páchateľov, sprostredkovateľov a tretie strany, ktoré poskytujú materiálnu alebo technickú pomoc na represie;

F. keďže globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv je zameraný na jednotlivých páchateľov a subjekty, nie na široké hospodárske odvetvia, znižujú sa tým vedľajšie škody pre celkovú populáciu a zabraňuje sa zhoršeniu prístupu k potravinám, liekom či verejným službám;

G. keďže globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv sa vzťahuje aj na rozsiahle porušovanie alebo zneužívanie a systematické alebo vážne obavy, pokiaľ ide o ciele spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky stanovené v článku 21 Zmluvy o EÚ, ako je mučenie a iné kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trestanie, otroctvo, mimosúdne popravy, popravy bez riadneho konania alebo svojvoľné popravy a zabíjanie, nedobrovoľné zmiznutia osôb, svojvoľné zatýkanie alebo zadržiavanie, obchodovanie s ľuďmi, sexuálne a rodovo motivované násilie, porušovanie alebo zneužívanie slobody pokojného zhromažďovania a združovania, porušovanie alebo zneužívanie slobody presvedčenia a prejavu a porušovanie alebo zneužívanie slobody náboženského vyznania alebo viery;

H. keďže zoznamy podľa globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv predstavujú určitú formu medzinárodného uznania obetí porušovania ľudských práv;

I. keďže nadnárodné represie ešte neboli zaradené do zoznamu prípadov závažného porušovania a zneužívania ľudských práv, ktoré podliehajú sankciám podľa globálneho sankčného režimu EÚ – Magnitského zákona EÚ;

J. keďže v mnohých uzneseniach Európskeho parlamentu sa požadovalo flexibilnejšie a častejšie využívanie sankčných nástrojov v prípadoch najzávažnejších medzinárodných trestných činov alebo závažného porušovania ľudských práv;

K. keďže k 4. novembru 2025 bolo v rámci globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ na zozname 168 zápisov (131 osôb a 37 subjektov); keďže zoznam zápisov v rámci tohto režimu sa síce rozšíril, no o jeho vplyve a účinnosti sa veľa nevie;

L. keďže napriek pokroku pretrvávajú značné nedostatky v geografickom a tematickom pokrytí nadnárodných zápisov a v stanovovaní referenčných hodnôt podľa cieľov sankcií; keďže napriek viacerým výzvam Európskeho parlamentu sa v rámci globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ korupcia ešte stále nepovažuje za trestný čin;

M. keďže zaradenie na zoznam sa zameriava predovšetkým na porušovanie fyzickej integrity a občianskych a politických práv, najmä porušenia zacielené na politických oponentov a aktivistov, prevažne mužov, v autoritárskych režimoch a nie na najzávažnejšie medzinárodné trestné činy, ako je genocída a zločiny proti ľudskosti a systémové porušovanie sociálno-ekonomických práv;

N. keďže zoznamy sú v súlade so strategickými vzťahmi a geopolitickými záujmami EÚ z veľkej časti geograficky koncentrované, čím sa nevenuje dostatočná pozornosť iným oblastiam a kontextom;

O. keďže dôvernosť týkajúca sa možného zaradenia na zoznam alebo vypustenia zo zoznamu je kľúčom k zabezpečeniu účinnosti globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ; keďže Európsky parlament by mal v tomto procese zohrávať úlohu;

P. keďže je potrebná parlamentná kontrola globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ, aby sa posilnila jeho legitimita; keďže uznesenia Európskeho parlamentu s odporúčaniami na ďalšie zaradenie do zoznamov Rada naďalej zohľadňuje nedostatočne;

Q. keďže globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ v súčasnosti stanovuje len zmrazenie aktív a zákaz vydávania víz;

R. keďže súčasný režim zmrazenia aktív a zákazu vydávania víz by sa mohol doplniť dodatočnými opatreniami, ako sú obmedzenia týkajúce sa finančných služieb, verejného obstarávania a účasti na projektoch financovaných EÚ, a jeho rozsah by sa mal rozšíriť tak, aby sa vzťahoval na najbližších rodinných príslušníkov porušovateľov ľudských práv;

S. keďže usmernenia Komisie sú naďalej nedostatočné na objasnenie rozsahu zákazov poskytovania akejkoľvek podpory, vrátane technickej a materiálnej podpory osobám a subjektom, na ktoré boli uvalené sankcie;

T. keďže niektoré medzery vo vykonávaní, ako sú doložky o výnimkách umožňujúce zmluvy, ktoré boli uzavreté pred zaradením jednotlivca alebo subjektu na zoznam, vytvárajú príležitosti na obchádzanie sankcií a znižujú ich účinnosť;

U. keďže existujúce geografické sankčné režimy EÚ zahŕňajú širšie obmedzenia, ktoré by mohli doplniť globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ vzájomným porovnávaním zoznamov;

V. keďže globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ je prevažne zameraný na úradníkov a funkcionárov nižšej úrovne, pričom tí, ktorí majú skutočnú politickú a vojenskú moc, často zostávajú mimo rámca zoznamov;

W. keďže zoznamy v rámci globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ dosiaľ neboli zacielené na žiadnych činiteľov zodpovedných za spáchanie niektorých z najzávažnejších medzinárodných trestných činov uznaných Rímskom štatúte;

X. keďže aktéri občianskej spoločnosti naďalej neformálne spolupracujú s inštitúciami EÚ pri navrhovaní mien na zaradenie na zoznam, pretože neexistuje štruktúrovaný mechanizmus pre ich príspevky; keďže Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ďalej len „ESVČ“) chýbajú zdroje na to, aby posúdila a preskúmala informácie, ktoré dostane, a aby na ne zareagovala;

Y. keďže lepšia transparentnosť, koordinácia s mechanizmami zodpovednosti, koordinácia s medzinárodnými aktérmi a podobne zmýšľajúcimi krajinami a zavádzanie zoznamov na úrovni OSN by posilnili účinnosť sankčného režimu;

Z. keďže niektoré členské štáty nedodržali sankcie EÚ a umožnili osobám, na ktoré boli uvalené sankcie, vstúpiť na územie EÚ; keďže takéto nedodržiavanie sankcií výrazne poškodzuje dôveryhodnosť EÚ a oslabuje účinnosť sankčných režimov EÚ;

AA. keďže vykonávanie sa vo veľkej miere uskutočňuje na vnútroštátnej úrovni a každý členský štát je zodpovedný za presadzovanie sankcií na svojom území; keďže to vytvára riziko slabých prepojení, keď sa osoby alebo spoločnosti môžu pokúsiť obchádzať sankcie presúvaním peňazí alebo prevádzok do členských štátov, ktoré sú v oblasti vykonávania pomalšie alebo menej prísne; keďže inštitúcie EÚ opakovane zdôrazňovali potrebu jednotnejšieho a koordinovanejšieho uplatňovania, aby boli sankcie skutočne účinné;

AB. keďže Európsky parlament vo viacerých uzneseniach vyzval na zavedenie hlasovania kvalifikovanou väčšinou, pokiaľ ide o prijímanie sankcií podľa globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ;

AC. keďže predĺženie platnosti globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ do decembra 2026 je príležitosťou na preskúmanie tohto režimu;

1. opakuje svoju podporu globálnemu sankčnému režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákonu EÚ ako nenahraditeľnému nástroju zahraničnej politiky na posilnenie ľudských práv na celom svete a na posilnenie súboru nástrojov EÚ v oblasti ľudských práv, najmä vzhľadom na jeho schopnosť prispievať k zmene správania osôb a subjektov, na ktoré sa zameriava, a k úsiliu o vyvodenie zodpovednosti voči priamym páchateľom, sprostredkovateľom, podnecovateľom a nepriamym podporovateľom závažného porušovania ľudských práv; ako aj tým, ktorí majú priamy či nepriamy prospech z takéhoto porušovania vrátane ich najbližších rodinných príslušníkov; zdôrazňuje, že tento nástroj je navrhnutý tak, aby nemal vplyv na uplatňovanie ľudských práv dotknutého obyvateľstva;

2. opätovne potvrdzuje svoj neochvejný záväzok bojovať proti beztrestnosti za závažné porušovanie a zneužívanie ľudských práv na celom svete prostredníctvom účinného využívania existujúcich sankčných nástrojov a nástrojov EÚ vrátane globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ; opätovne potvrdzuje svoj neochvejný záväzok dodržiavať medzinárodný súdny systém, ktorý čelí nevídaným výzvam vrátane neodôvodnených sankcií voči sudcom a zamestnancom Medzinárodného trestného súdu, z ktorých niektorí sú štátnymi príslušníkmi EÚ; v tejto súvislosti naliehavo vyzýva EÚ, aby aktivovala svoje nariadenie o blokovaní[21] s cieľom obmedziť vplyv týchto sankcií;

Súdržnosť politík a strategická účinnosť

3. požaduje komplexné posúdenie vplyvu globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ a jeho interakcie so sankciami EÚ voči jednotlivým krajinám a inými horizontálnymi reštriktívnymi opatreniami EÚ s cieľom vyhodnotiť jeho súdržnosť, proporcionalitu a účinnosť, a to pokiaľ ide o zmenu správania osôb a subjektov uvedených na zozname, identifikovať

---

[21] Nariadenie Rady (ES) č. 2271/96 a jednotná akcia 96/668/SZBP z 22. novembra 1996 o ochrane pred účinkami uplatňovania právnych predpisov prijatých treťou krajinou mimo jej územia a pred účinkami opatrení na nich založených alebo z nich vyplývajúcich (Ú. v. ES L 309, 29.11.1996, s. 1 a 7). http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

operačné nedostatky a zabezpečiť konzistentné a strategické uplatňovanie na celom svete, a žiada, aby sa globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ preskúmal v súlade so zisteniami tohto posúdenia vplyvu;

4. vyzýva, aby sa zoznamy vypracované na základe globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ priebežne a systematicky, aspoň raz za 12 mesiacov, preskúmavali s cieľom zabezpečiť ich konzistentnosť, proporcionalitu a súlad s najnovšími informáciami a rozhodnutiami súdov;

5. domnieva sa, že by sa malo sprístupniť viac informácií o kritériách vypustenia zo zoznamu s cieľom posilniť právnu zrozumiteľnosť, riadny proces, transparentnosť a zodpovednosť;

6. opakuje, že je dôležité, aby bol globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ v súlade s reštriktívnymi opatreniami EÚ voči jednotlivým krajinám a horizontálnymi reštriktívnymi opatreniami EÚ, odvetvovými opatreniami a zbrojnými embargami, ako aj s existujúcimi medzinárodnými sankčnými rámcami, a aby ich dopĺňal;

7. nabáda Radu, aby sa usilovala o zosúladenie zaraďovania na zoznam globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ so sankčnými zoznamami podobne zmýšľajúcich partnerov, najmä skupiny G7, a Bezpečnostnej rady OSN, ak je to politicky a právne uskutočniteľné, s cieľom posilniť globálnu legitimitu a účinnosť;

8. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zlepšili synergie medzi globálnym sankčným režimom EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákonom EÚ a medzinárodnými mechanizmami zodpovednosti, ako sú OSN, Medzinárodný trestný súd a regionálne ľudskoprávne súdy, aby zlepšili účinnosť opatrení EÚ proti závažnému porušovaniu ľudských práv;

9. zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa kandidátske krajiny EÚ a potenciálne kandidátske krajiny pripojili ku globálnemu sankčnému režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákonu EÚ v súlade s ich širším zosúladením so spoločnou zahraničnou a bezpečnostnou politikou EÚ;

10. plne podporuje uloženie cielených protikorupčných sankcií v úniovom rámci, čo je dlhodobou prioritou Európskeho parlamentu, či už prostredníctvom začlenenia do globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ alebo do iného režimu; odporúča rozšírenie pôsobnosti režimu tak, aby pokrýval rozsiahle prípady korupcie a zneužívania zmlúv štátneho verejného obstarávania, ktoré priamo udržiavajú autoritárske režimy, čím prepájajú porušovanie ľudských práv s kleptokratickými postupmi; ďalej zdôrazňuje, že protikorupčné sankcie by mali zohľadňovať širší

systémový kontext a byť úzko prepojené s komplexnými stratégiami smerujúcimi k príslušným aktérom; víta skutočnosť, že Komisia predložila návrh protikorupčného sankčného režimu; považuje za poľutovaniahodné, že tento spis zablokovali v Rade niektoré členské štáty;

11. zdôrazňuje, že globálny sankčný režim EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákon EÚ by sa mal zaoberať aj porušovaním ľudských práv, ktoré umožňuje digitálne sledovanie, vývoz špionážneho softvéru a iné technológie, ktoré sa používajú na represie, ako aj úmyselným ničením životného prostredia s jasným úmyslom poškodiť civilné obyvateľstvo; žiada o výslovné zaradenie jednotlivcov zapojených do takýchto porušení ľudských práv na zoznamy;

12. víta nedávne uplatnenie globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ voči aktérom zodpovedným za nadnárodné represie voči disidentom a obhajcom ľudských práv a vyzýva na zaradenie väčšieho počtu osôb do zoznamov s cieľom zohľadniť tento rastúci globálny trend a systematicky posudzovať akty nadnárodných represií vrátane digitálneho sledovania, obťažovania ľudí v exile a cezhraničného zastrašovania, dezinformácií a zneužívania práva; vyzýva Radu, aby prijala pracovnú definíciu nadnárodných represií s cieľom zabezpečiť dôsledné sankcionovanie, vrátane neštátnych zástupcov, ako sú súkromné bezpečnostné spoločnosti a organizácie diaspór; vyzýva EÚ, aby zintenzívnila uplatňovanie sankcií voči jednotlivcom a subjektom, o ktorých je vierohodne preukázané, že sú zodpovedné za nadnárodné represie voči obhajcom ľudských práv vrátane obťažovania rodinných príslušníkov, digitálnych útokov a zastrašovania v zahraničí;

13. naliehavo vyzýva členské štáty, aby sa zdržali dvojstranných politických alebo diplomatických krokov, ktoré oslabujú ich záväzok dodržiavať medzinárodné mechanizmy trestnej justície vrátane Rímskeho štatútu, ako aj chrániť ľudské práva, alebo ktoré sú v rozpore s jednotným postojom EÚ k sankciám; poveruje podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, aby vyzvala členské štáty, ktoré toto odporúčanie nezohľadnia, aby zosúladili svoje opatrenia a zachovali jednotu EÚ; vyzýva členské štáty, aby zlepšili koordináciu a využívali vlastné nástroje, napríklad univerzálnu jurisdikciu a vnútroštátne sankcie, za predpokladu, že sa uplatňujú koordinovaným spôsobom na podporu spoločných cieľov EÚ, s cieľom dosiahnuť významné zmeny a prispieť k dosiahnutiu cieľov sankcií EÚ;

14. odsudzuje skutočnosť, že niektoré členské štáty EÚ nedodržali sankcie EÚ a umožnili osobám, na ktoré boli uvalené sankcie, vstúpiť na územie EÚ, čím poškodili dôveryhodnosť a účinnosť sankcií; naliehavo vyzýva všetky členské štáty EÚ, aby v plnej miere a bezpodmienečne dodržiavali sankcie EÚ; vyzýva Komisiu ako strážkyňu zmlúv, aby zabezpečila, že členské štáty EÚ budú

dodržiavať sankcie, a aby dôsledne a bez diskriminácie riešila všetky prípady nedodržiavania zo strany členských štátov;

15. zdôrazňuje, že reštriktívne opatrenia EÚ môžu byť plne účinné len vtedy, ak ich všetky členské štáty interpretujú, presadzujú a vykonávajú konzistentne, rýchlo a jednotne; berie na vedomie rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o právne rámce, administratívne štruktúry a operačné zdroje na vykonávanie sankcií; vyzýva preto Komisiu a členské štáty, aby prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie harmonizovanejšieho a koordinovanejšieho uplatňovania, a to aj posilnením kapacity na zmrazenie aktív, lepšou výmenou informácií a vyvinutím spoločných mechanizmov monitorovania a presadzovania na úrovni EÚ;

16. vyzýva ESVČ, aby vymedzila zákonné možnosti na mobilizovanie úrokov kumulovaných zo zmrazených aktív osôb sankcionovaných podľa globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv — Magnitského zákona EÚ, aby sa mohli použiť v prospech obetí závažného porušovania ľudských práv, za ktoré sú zodpovední sankcionovaní jednotlivci; okrem toho nabáda EÚ, aby preskúmala možnosť zavedenia osobitného postupu týkajúceho sa neoprávnených ziskov;

17. veľmi víta prijatie tematických balíkov sankcií Radou v rámci globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ; nalieha na Radu, aby systematicky a proaktívne prijímala podobné cielené opatrenia na riešenie iného konkrétneho a závažného porušovania ľudských práv vrátane mučenia, násilných zmiznutí, svojvoľného zadržiavania a represie občianskej spoločnosti a obhajcov ľudských práv;

18. opakuje svoju výzvu Rade, aby postupne prešla na hlasovanie kvalifikovanou väčšinou, pokiaľ ide o rozhodnutia v oblastiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ktoré nemajú vojenské alebo obranné dôsledky, ako sú sankcie;

Posilnenie boja proti beztrestnosti

19. žiada, aby sankčný režim EÚ bol v súlade s medzinárodným trestným právom, medzinárodným humanitárnym právom a politikami EÚ týkajúcimi sa právneho štátu a základných slobôd a dopĺňal ich s cieľom posilniť boj proti beztrestnosti na celom svete;

20. naliehavo vyzýva EÚ, aby strategicky zosúladila zaraďovanie na zoznam globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ s vnútroštátnym a medzinárodným úsilím v oblasti trestného súdnictva, a to aj zaradením osôb obvinených medzinárodnými súdmi, napríklad Medzinárodným trestným súdom, a páchateľov najzávažnejších medzinárodných trestných činov a iných aktérov, ktorí maria takéto procesy zodpovednosti, na zoznam;

21. zdôrazňuje, že sankcie by mali slúžiť aj na zaistenie toho, aby páchatelia závažného porušovania ľudských práv a korupcie neostali anonymní, čím sa odhalia osoby zodpovedné za tieto činy;

22. naliehavo vyzýva Radu, aby zaistila, že všetky regióny sveta sa budú kontrolovať rovnakým spôsobom a bude sa k nim pristupovať s rovnakým odhodlaním, a aby napravila súčasnú geografickú a tematickú nerovnováhu v zoznamoch globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ, a to rozšírením zoznamov nad rámec súčasnej geografickej koncentrácie na všetky osoby a subjekty zodpovedné za závažné porušovanie ľudských práv, bez ohľadu na ich krajinu pôvodu;

23. nabáda Radu, aby venovala pritom osobitnú pozornosť porušovaniu, akým je sexuálne a rodovo podmienené násilie, diskriminačné politiky a stíhanie líderiek, novinárok a aktivistiek tak, aby sa tieto kategórie primerane odzrkadlili v budúcich zoznamoch;

24. konštatuje, že dosiaľ významný podiel osôb sankcionovaných v rámci globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ pôsobil v represívnom aparáte štátu, ale neprijímal rozhodnutia, zatiaľ čo len menšina osôb uvedených v zozname zastáva politické alebo vojenské vedúce pozície; naliehavo vyzýva Radu, aby okrem osôb na nižších pozíciách zaradila do zoznamov aj politických a vojenských vodcov, aby sankcionovala osoby zodpovedné za prijímanie rozhodnutí, ktoré viedli k závažnému porušovaniu ľudských práv;

25. vyzýva na intenzívnejšiu a účinnejšiu komunikáciu o uložených sankciách, aby sa znovu potvrdil globálny postoj EÚ k ľudským právam a boju proti beztrestnosti, keďže v niektorých prípadoch štátna propaganda vykresľuje sankcionované osoby ako hrdinov a represívne režimy ich dokonca oceňujú; konštatuje, že odrádzajúci prvok globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ je najúčinnejší voči osobám a subjektom, ktoré majú majetok v EÚ alebo prostriedky na to, aby do EÚ cestovali;

26. odsudzuje akékoľvek protiopatrenia uvalené na EÚ alebo jej inštitúcie, členské štáty, orgány alebo občanov výlučne za podporu a dodržiavanie ľudských práv, demokracie a princípov právneho štátu prostredníctvom globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ;

Transparentnosť, zodpovednosť a úloha občianskej spoločnosti

27. odporúča, aby v procese sankcií bola väčšia transparentnosť a jasné usmernenia a aby sa zároveň dodržiavali práva jednotlivcov, ktorí sú zaradení na zoznam, na účinné súdne preskúmanie;

28. odporúča, aby sa preukázateľná, skutočná a trvalá zmena správania

jednotlivcov a subjektov zaradených na zoznam, ako je prebiehajúca spolupráca s medzinárodnými justičnými mechanizmami, formálne uznala za kritérium vypustenia zo zoznamu s cieľom stimulovať zodpovednosť a dodržiavanie predpisov;

29. navrhuje vytvorenie štruktúrovaného a transparentného konzultačného mechanizmu pre podávanie správ a zapájanie sa občianskej spoločnosti do procesu sankcií, vrátane ochranných opatrení pre oznamovateľov, ako je zriadenie osobitného kontaktného miesta ESVČ; odporúča vytvoriť rozpočtové okno s cieľom posilniť kapacitu ESVČ systematicky posudzovať informácie a návrhy občianskej spoločnosti, vyšetrovať, reagovať na ne a spracúvať ich;

30. vyzýva Radu a podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, aby zvážili doplnkovú úlohu Európskeho parlamentu pri zhromažďovaní a navrhovaní prípadov závažného porušovania ľudských práv, ktoré by sa mali posudzovať v rámci sankčného režimu, a aby poskytli Európskemu parlamentu výročné správy o rozhodnutiach o sankciách v rámci globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ, vrátane obchádzania sankcií; žiada, aby Rada dôsledne zvážila odporúčania na zaradenie do zoznamu, ktoré sa nachádzajú v uzneseniach Európskeho parlamentu;

Predchádzanie obchádzaniu a posilnenie nástrojov na presadzovanie práva

31. vyzýva na preskúmanie globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ s cieľom zabrániť obchádzaniu sankcií, a to vydaním výslovných a aktualizovaných usmernení k zákazu poskytovania hospodárskych zdrojov a technickej a materiálnej podpory osobám a subjektom uvedeným na zozname, v ktorých sa objasní, že zákaz poskytovania technickej a materiálnej podpory zahŕňa nefinančnú pomoc, ako je infraštruktúra IKT, softvér, právna podpora a kybernetické nástroje používané na represie; zdôrazňuje potrebu posilniť režim sankcií EÚ rozšírením a diverzifikáciou používania sekundárnych sankcií s cieľom zamerať sa na vládnych úradníkov, subjekty, podniky a osoby zapojené do uľahčovania porušovania alebo obchádzania sankcií, čo by autoritárskym režimom umožnilo pokračovať v závažnom porušovaní ľudských práv;

32. vyzýva Komisiu na posilnenie spolupráce s Európskym orgánom pre bankovníctvo, Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy, orgánom proti praniu špinavých peňazí a vnútroštátnymi finančnými spravodajskými jednotkami štátov s cieľom systematicky identifikovať, či sa neprehľadné finančné produkty, kryptoaktíva a offshore štruktúry používajú na vyhýbanie sa sankciám;

33. nabáda na vzájomné porovnávanie zoznamov subjektov podľa

globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv – Magnitského zákona EÚ a vo vhodných prípadoch podľa geografických sankčných režimov;

34. vyzýva Radu, aby preskúmala doložky o výnimkách s cieľom zabezpečiť, aby zmluvy uzavreté pred zaradením osoby na zoznam neboli v prospech jej rodinných príslušníkov alebo spoločníkov alebo akýchkoľvek subjektov kontrolovaných osobou, na ktorú boli uvalené sankcie;

°

° °

35. poveruje svoju predsedníčku, aby postúpila toto uznesenie Rade, Komisii a podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.